

پیام جمعی از کارگران ایران خودرو

به کنفرانس سراسری کارگران اتومبیل سازی آلمان (آ.آ. ار)

حضار محترم

ما جمعی از کارگران ایران خودرو

بزرگترین خودرو سازی کشور ایران با داشتن بیش از 30 هزار کارگر شاغل در خود شرکت و با داشتن بیش از 150 هزار نفر در بخشهای مختلف و سهم 70 درصدی بازار خودرو

در شرایطی این پیام را برای شما حضار محترم می فرستیم که به علت شرایط خفقان و سرکوب از داشتن هر گونه آزادی و تشکل کارگری محرومیم و امکان ارسال پیام از سوی نمایندگان کارگران وجود ندارد چون ما حتی نمی توانیم از نام واقعی خود استفاده کنیم چون بلافاصله دستگیر و از کار اخراج خواهیم شد نمونه روشن آن اخراج 16 نفر از نمایندگان ما کارگران در تابستان سال 82 بود که هنوز به سر کار برنگشتند. ما مایل بودیم که نمایندگی برای شرکت در این کنفرانس بفرستیم. ولی با توجه به شرایط حاکم بر کشور ما امکان ندارد

حضار محترم

شرایط و اوضاع کشور ما را با اوضاع کشور شوروی دز سالهای 1900 مقایسه کنید.

مایلم مرابت همبستگی خودمان را با مبارزات حق طلبانه دیگر کارگران سراسر جهان را در فرصت مناسبی که برگزاری کنفرانس شما فراهم کرده است اعلام کنیم

اقدام شما در برگزاری چنین کنفرانسی در تقویت صف نیرومند طبقه کارگر در اعتراض به ساستهای ضد کارگر کشورهای سرکوبگر موثر واقع خواهد شد

ما ضمن آروزی موفقیت برای شما کارگران از توجه تان به مبارزات کارگران ایران خودرو قدردانی می کنیم

اعتقاد داریم اعلام همبستگی شما کارگران با ما به پیشبرد مبارزات ما کمکی شایانی خواهد کرد

اتحاد تاریخی طبقه کارگر در قطعنامه ها و فراخوانهای مشترک و با حضور خود در روز جهانی کارگر در اول ماه می

تبلور با شکوه خود را نشان می دهد. این حضور حمایت کارگران در روز جهانی همبستگی از یکدیگر است و این

همبستگی جهانی با حمایت از همدیگر می تواند و باید متحدانه و همیشه ادامه داشته باشد

ما خود را جرنی از این جنبش عظیم می دانیم ضمن حمایت از کنفرانس شما، تاکید میکنیم آماده هرگونه همکاری

و هماهنگی در پیشبرد این مبارزات هستیم و از شما می خواهیم ما را از تجارب خود آگاه کنید

حضار محترم

وضعیت خودرو سازی در کشور ما یک صنعت وابسته به کشورهای بزرگ جهان سرمایه داری و خودروسازان بزرگ جهانی است. کار ما فقط مونتاژ کاری است.

کشورهای اروپایی بازارهای کشورهای در حال توسعه را بین خود تقسیم کرده اند بازار خودرو ایران را به فرانسه

(پژو ورنو) داده اند علاوه بر فرانسه کشورهای دیگر مثل کره (کیا موتور پراید) مالزی (پروتون) ژاپن، ایتالیا

ترکیه، روسیه، برزیل و چین در بازار خودرو ایران حضور دارند.

بحران مالی یکی از چالشهای اصلی صنایع خودرو سازی ایران است بدون حمایت دولت صنایع خودرو سازی قادر به ادامه حیات نیست

ساختار مرخص گونه صنعت که فقط با رانت خواری می چرند و نقش سیاست در آن رل مهمی را بازی می کند باعث این مشکلات است. صنعت ایران نه سرمایه داری است نه از قانون سرمایه داری پیروی کند و نه دولتی است که از قانون دولت بهره مند باشد.

بحران مالی همیشه چون شمشیر بالا سر کارگران قرار دارد. تمام ادارات و صنایع ایران امروز از کوچک و بزرگ برای فرار از این مشکلات دیواری کوتاهتر از نیروی انسانی نمی بیند. با بهانه قرار دادن مشکلات دست به اخراج گسترده نیروهای انسانی میزنند و دوباره با تاسیس شرکتهای پیمانکاری که عمده مدیران آنها از خود افراد این شرکتهای هستند نیروی جدید با حداقل حقوق جایگزین میکنند.

مدیران شرکتهای از این کار به چند دست آورد می رسند

1- از شر نیروهای متشکل قدیمی خلاص می شوند. دیگر کسی مزاحم کار آنها نخواهد شد. کارگران مجبور هستند با این دستمزدهای کم به کار ادامه بدهند. و تا بیایند به خود بیایند و همدیگر را بشناسند قرار داد آنها تمام و اخراج می شوند و اگر کسانی بخواهند بمانند از قبل گزینش شده اند که افراد مزاحم نیستند و حاضرند با کمترین دسرمد به کار ادامه بدهند. و این بزرگترین مشکل کارگران است که ماتور هر گونه چانزنی را از کارگران می گیرد و اجازه تشکل یابی را به کارگران نمی دهد. به علت امار بالای بیکاری وجود افراد آماده بکار نبود تشکل های کارگری نبود آزادیهای بیان و آزادیهای سیاسی جو خفقان و اختناق سرکوبهای عریان و بیکار سازیهای صنفی مزیت بر علت این همه سیاستهای ضد کارگری می باشد

2- مدیران با دادن دستمزد کمتر با کاهش هزینه ها از بحران مالی فرار می کنند

3- با اخراج کارگران و تشکلهای پیمانکاری توسط عوامل خود به منابع مالی بهتری دست می یابند.

حاضر محترم

طبقه کارگر ایران در طول سالهای گذشته ، نه تنها تغییری در بهبود شرایط زندگی شان ایجاد نشده است بلکه روز بروز بر ابعاد فقر، فلاکت و بی حقوقی آنان افزوده گردیده است. تا آنجا که امروز سازمان جهانی کار ایران را یکی از سه کشور اصلی در دنیا میداند که کارگران در آن در بدترین شرایط کار میکنند و پایه ای ترین حقوق شان بشدت نقض میشود. وضعیت کار و شرایط زندگی حداقلی به یک معضل اساسی تبدیل شده است، نبود امنیت شغلی نبود قانون کار نبود استخدام های دایمی نبود ایمنی کار، تبعیض حقوق طبقه کارگر با سایر اقشار ، وجود شرکتهای پیمانکاری با قراردادهای موقت یکماهه و سفید امضا به تنها شکل استخدام کارگران تبدیل شده بلکه هر گونه امید کارگران را برای آیند و بازنشستگی از بین برده است پایین بودن سطح دستمزدها یعنی حداقل دستمزد کارگران چهار برابر زیر خط فقر است و میلیونها خانواده کارگری در نتیجه عدم پرداخت بقوق دستمزدهای نان آورانشان بطور دائمی در غیر انسانی ترین شرایط برای زنده ماندن خود دست و پا میزنند و موج عظیم بیکاری و خطر بیکار سازی کارگران شاغل، زندگی را بر آنان و خانواده هایشان به جهنمی غیر قابل تصور تبدیل کرده است و تنها راه برون رفت از این شرایط غیر انسانی نیاز به یک تغییرات اساسی در تمام سطوح اقتصادی و اجتماعی را میطلبد.

شرایط ضد انسانی فوق در حالی بر کارگران ایران تحمیل شده است که در طول سالهای گذشته طبقه کارگر ایران از تمامی حقوق برسمیت شناخته شده بین المللی خود محروم بوده و هر گونه اعتصاب و اعتراض کارگران و تشکل کارگران ایران خودرودر طول سالهای گذشته علیرغم وجود سرکوب و خطر زندانی شدن و بیکار سازی، در اعتراض به شرایط مشقت بار خود بارها به میدان آمده و در برخی مراکز با برپایی تشکلهای خود و اعتصابات و تجمعات بی شمار در دهها و صدها مرکز تولیدی و صنعتی نشان دادند حاضر به تحمل شرایط غیر انسانی حاکم بر کار و زیست شان نیستند. اعتصاب کارگران ایران خودرودر اسفند ماه و تیر ماه

اعتصاب کارگران ایرانخودرو دیزل در تیرماه

اعتصاب کارگران مهرکام پارس ، ایپکو و ساپکو از این نمونه اند ابعاد این اعتراضات را در سالهای اخیر میبینیم که بسیاری از شرکت کنندگان در اعتراضات خیابانی از زنان، جوانان و کارگران و خانواده هایشان هستند. کنفرانس شما در شرایطی برگزار می شود که هنوز دهها نفر از فعالین کارگری اخراج و یا در زندان و یا در زیر حکم اعدام، بسیاری از دستگیر در انتظار صدور حکم و تعدادی از فعالین کارگری بصورت پلاتکلیف منتظر بازگشت به کار هستند.

ما امیدوارم خواست های ما کارگران ایران خودرو که داشتن یک زندگی انسانی و شرافتمندانه و بدور از هر گونه سرکوب و رعب و وحشت است در این اجلاس مورد بررسی قرار بگیرد و در طول کنفرانس به آن پرداخته شود.

فوری ترین و حداقل ترین این خواست های ما کارگران در شرایط حاضر عبارتند از:

- 1- پایان دادن به قوانین ضد انسانی سرکوب و اختناق و دستگیری
- 2- برچیدن رندانه‌های سیاسی و عقیدتی و صنفی
- 3- آزادی بی قید و شرط آزادی بیان و آزادیهای سیاسی و آزادی اعتصاب، اعتراض، تجمع
- 4- آزادی بی قید و شرط ایجاد تشکلهای کارگری بدون کسب اجازه از کارفرمایان و نهادهای دولتی و پذیرفتن کلیه کنوانسیونهای بین‌المللی کارگری و برچیده شدن تمامی نهادهای غیر کارگری از محیط‌های کار و محاکمه سرکوبگران و نقض کنندگان حقوق کارگران اجتماعی و اقتصادی و خانوادگی
- 5 لغو مجازات اعدام و آزادی فوری و بی قید و شرط کلیه فعالین کارگری و دیگر جنبشهای اجتماعی از زندان
- 6 لغو اتهامات کلیه دستگیرشدگان جنبش کارگری و سایر جنبشهای اجتماعی و صدور حکم منع تعقیب قضائی آنان

جمعی از کارگران ایران خودرو

ایران - تهران

17 شهریور 1389